

и чловѣкъ и говедо добрувать, сир. тѣлесно са уѣщать благодарни, тогава и отъ испотрошена-та храна са потърсява взаимна полза. *Л. Д. 1875, 88.* Заплакала ъ гора-та, Гора-та и планина-та, И на гора-та листи-то, И по гора-та нилце-то, И по поле-то трѣвѣ-то, За юнакъ, Панча индже-то. *Д. 28, 1—6.* И си бѣлсна, и си тресна. *М. 12.* Та па си тури мъжко дѣтенце, Та го залюля и запоя му, И запоя му и заплака се. *Д. 37, 24—26.* Уѣдла коня хранена, Приплѣщи сабя френгя, И длѣга пушка бойлѣя, И чифтелѣи пищови. *Д. 41, 27—30.* Хубаво се, снахо, премени, Премени, йоще натруфи, С копринено и сукнено, П съ сребърно и златено. *Д. 45, 41—44.*

И—еще, также и, даже: Не ще роди скоро майка и втори като поць Пръванъ Живковъ въ село Врътопъ. *Л. Д. 1869 р. 224.* Пріятно врѣмя ще бѣде, ако подъ есень овощы-ты и втори пѣть цѣвнѣть. *ib. р. 39.* Всякой брой въ джеба си по 20—30 гр. гюндюлюкъ ако не и повече (*если еще не больше*). *ib. р. 173.* Та ъ чини, (*Господа*) сино пиле,—кукавица, Що си кукать и денеска. *М. 19.* Измежду това Фултонъ работилъ и откалъ другѣ странѣ. *Л. Д. 1875 р. 46.* За нѣкаквы малкы заслуги или посѣщенія у дома... па было-то „и за люля тютюнъ“ — хайде у кръчма-та да ся почерпимъ. *Л. Д. 1869 р. 120.* По насъ тачать полеранин, огненны марин—и тачить по-добрѣ и отъ църковны-ты праздницы. *ib. 1874 р. 222.* Нѣкои бащи и майки отдѣлять и послѣдня-та хапка отъ уста-та си, само да направятъ економия. *Л. Д. 1876 р. 62.*

И то именно, и то, и притомъ: Този омразенъ трънъ е сѣщия, кого-то една русска експедиция е пренесла въ Ромѣния, и то ето какъ. *Л. Д. 1876 р. 129.* Кучето случилъ втория коршумъ и то смъртно. *ib. 1875 р. 150.* Вижда се да си художникъ, и то същый художникъ! *З. Г. 12.* Тога кравешко млѣко е найдобра-та храна, само нека бѣде всякога отъ сѣщѣ-та кравъ и то младъ, здравъ и да е на пашѣ. *Л. Д. 1869, 94.* Въздухъ-тъ, ако и да е много тѣнко и невидимо нѣчто, пакъ е тяжкъ и то не малко. *ib. 72.*

И той и тотъ, и онъ, да и тотъ: Радиная клета майчица, И тя следъ Рада идеше. *М. 70.* Наджаска въ волята си много печенъ барабой и единъ доста голѣмъ късъ месо отъ костенурката, печено и то. *Р. А. 50.* Гдѣ-то рана и той муха. *Ч. 141.* Гдѣ двама и той третій. *ib.* Остана Тиха мома... И безъ майка и безъ башта, И безъ брата, и безъ сестре. Лю единъ биденъ стрико, И той боленъ ке да умре. *В. 13.* „Си имамъ кука голема!“ Кога дойдофъ да видамъ, Нѣдна греда стоеше, И та бѣше потирена! *М. 533.* Та година зла скупня, Шиникъ жито за флорина, Баръ да е жито като жито, И то ми е канкальиво. *В. 249.*